

WELKOM CONGRESSISTEN!

De redactie van het Nederlandse maandblad voor amateurfilmers 'Smalfilm' spreekt, met de aanbieding van dit nummer, de hoop uit dat het UNICA-congres in Nederland aan de verwachtingen mag voldoen. Dit nummer is speciaal afgestemd op dit feestelijk gebeuren.

Omdat Z.K.H. Prins Bernhard, Nederlands meest bekende amateurfilmer, verhinderd is het Congres te openen, heeft hij ons welwillend de publicatie van een interview met hem als filmer toegestaan.

Een best congres gewenst! En hen die met vakantie gaan: prima belichte films van uw tochten.

DICK BOER. J. VEENHUYSEN.
M. W. VAN EIJK.

La rédaction de 'Smalfilm', la mensuelle hollandaise pour les cinéastes-amateur, espère en présentant ce numéro, que le congrès de l'UNICA en Hollande répondra à l'attente. Ce numéro est spécialement composé pour cet événement joyeux. A cause de l'empêchement de S.A.R. le Prince Bernhard, en Hollande le cinéaste-amateur le plus connu, d'inaugurer le congrès, Son Altesse Royale nous a permis de publier une interview avec lui. Nous vous souhaitons un congrès très intéressant et à ceux qui partirent en vacances: des films bien exposés de vos excursions.

DICK BOER J. VEENHUYSEN
M. W. VAN EIJK

The editors of the Dutch magazine for amateurfilmers 'Smalfilm' hope, with the presentation of this magazine that the UNICA congress in Holland will come up to expectations.

This number is especially dedicated to this festivity. Because H.R.H. Prince Bernhard, the most well-known amateurfilmer in Holland, is unable to open the Congress, he has kindly permitted us the publication of an interview with him, as a filmer.

We wish you a successfull congress, and those, who go on holiday: excellent exposed films from your trips!

DICK BOER. J. VEENHUYSEN.
M. W. VAN EIJK

Die Redaktion der holländischen Zeitschrift für Amateurfilmer 'Smalfilm' hofft, mit der Anbietung dieser Nummer, dass der UNICA-Kongress in Holland den Erwartungen entsprechen wird. Diese Nummer ist besonders eingestellt auf dieses festliche Geschehen.

Weil S.K.H. Prinz Bernhard, der meist bekannte Amateurfilmer in Holland, verhindert ist den Kongress zu eröffnen, hat er uns freundlich die Publikation eines Interviews mit ihm, als Filmer, erlaubt.

Wir wünschen Ihnen einen guten Kongress und denjenigen, die auf Ferien gehen: prima belichtete Filme Ihrer Reisen.

DICK BOER. J. VEENHUYSEN.
M. W. VAN EIJK

Z. K. H. PRINS BERNHARD

„Filmen is misschien de mooiste hobby die ik ken. Daarmee wil ik niets ten nadele zeggen van fotograferen, geluidsjagen, sportbeoefening, toneelspelen of wat dan ook. Al deze edele vormen van vrijetijdsbesteding komen ook aan het filmen te pas. Daardoor zijn zij niet minder. Zij zijn van een andere orde en voor het filmen onmisbaar. Nu het gesprek zo nadrukkelijk over het filmen gaat, wil ik wel zeggen, dat — hoezeer ik mijn hart heb verpand aan velerlei activiteiten — het filmen mij ongelooflijk boeit en aan het hart ligt.’

Deze samenvatting schreven wij op na een interview met Z.K.H. Prins Bernhard. Ter gelegenheid van het UNICA-Congres gaf Z.K.H. ons in een exclusief interview een inzicht van zijn opvattingen over het filmen als hobby.

De redactie van het maandblad „Smalfilm’ rekent het zich tot een eer ter inleiding van de internationale filmwedstrijd te Amsterdam, dit interview te kunnen publiceren.

Prins Bernhard is ook als filmer over de hele wereld een bekende en populaire verschijning. Bij tal van gelegenheden in binnen- en buitenland ziet men Z.K.H. de filmcamera hanteren. Het beschermheerschap van de NOVA is voor Prins Bernhard meer dan een honoraire functie. De Prins stimuleert het filmen door het aanmoedigen tot filmwedstrijden waarvoor hij prijzen

beschikbaar stelt. Zijn activiteiten op filmgebied werken inspirerend voor anderen.

„Het fascinerende van het filmen is’, aldus Z.K.H., „dat daarin een veelheid van activiteiten samengaan? Het streven naar artistieke prestaties met behulp van technische vaardigheden leidt naar bezinning, studie, observatie, het leren kennen van mensen, landen en volkeren, waarbij aan het beeldend vermogen hoge eisen worden gesteld van literaire en journalistieke aard. Film is scheppende arbeid van hoge rangorde.’

Prins Bernhard is zich ervan bewust, dat hij geen geheim verklapt met te zeggen, dat hij vrijwel altijd zijn filmcamera meeneemt. Bijzonder typerend was echter zijn persoonlijke benadering van het filmen bij massale bijeenkomsten en officiële plechtigheden:

„Ik ben wel eens jaloers op de filmers bij officiële gelegenheden’, zei de Prins. „Vakfilmers en amateurfilmers kunnen zich bij plechtigheden vrijelijk bewegen om de beste standpunten te kiezen. Ik weet wel, dat persfotografen en journaalfilmers zich er wel eens over beklagen, dat het protocol hun enige beperking oplegt, maar ik kan toch uit ervaring zeggen, dat het mij vaak voorkomt alsof zij naar hartelust tussen alles en iedereen door kunnen ronddartelen. Ik zou dat ook vaak wensen, ofschoon ik uiteraard bij sportevenementen bijvoor-

beeld, waar ik niet officieel tegenwoordig ben, met veel genoeg en al heel wat films heb opgenomen. Het is voor mij vaak juist een sport om bij officiële gelegenheden voor mezelf toch een reportage te maken, die een goede indruk geeft van de gebeurtenis. Daarbij vind ik in de zoomlens een prachtig hulpmiddel om van eenzelfde standpunt vaker verschillende opnamen te maken door snel van beeldkader te wisselen.’

Wel maakte de Prins ons deelgenoot van een „familiegeheim’ zoals hij het noemde; een familiegeheim dat verband houdt met het filmen en fotograferen in de Koninklijke Familie.

Tijdens gezamenlijke reizen, zoals onlangs tijdens het statiebezoek aan Mexico, werken Prins Bernhard en Prinses Beatrix veelal samen. Hierbij voorziet men de mogelijkheid bij afwisseling enkele shots te nemen, die de ander op dat moment niet zou kunnen maken.

Deze samenwerking is wel het mooiste voorbeeld voor de beoefening van de filmhobby in gezinsverband.

„Juist bij het reizen en tijdens de vakantie is filmen belangrijk’, zegt Prins Bernhard. „Als je het werkelijk goed wilt doen, is een vooraf opge maakt draaiplan noodzakelijk. Dat veronderstelt enige studie vooraf van het land en de bevolking welke men gaat bezoeken. De filmer die zijn hobby serieus beoefent, doet veel mensenkennis op. Hij leert, terwijl hij

als filmer

M. W. VAN EIJK

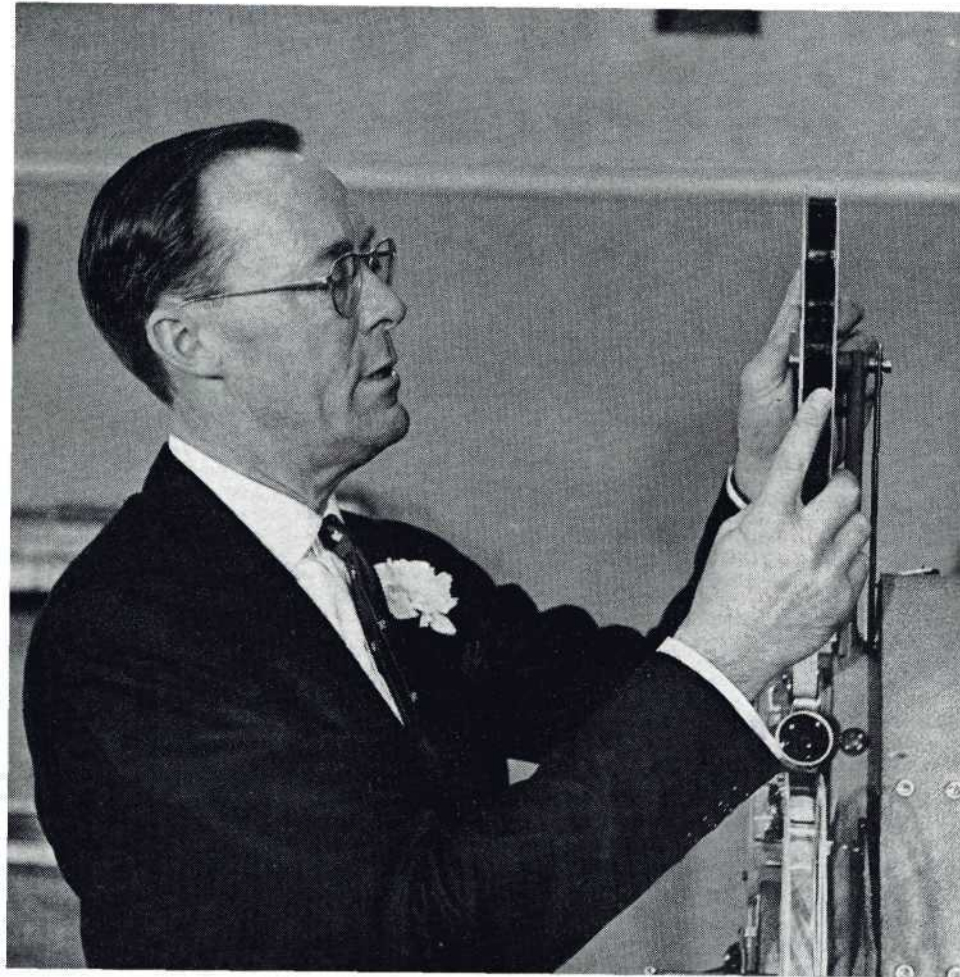

Foto: An Tydeman, Amersfoort

met de camera in de hand bezig is aan anderen mee te delen wat hij ervaart.'

„Film is een modern uitdrukkingsmiddel bij uitstek. Het is bijzonder verheugend, dat steeds meer mensen zich tot dit medium voelen aangetrokken. Film slaat een brug tussen de mensen. Film doorbreekt de taalbarrière als de filmer zich de kunst heeft eigen gemaakt met beelden zijn gedachten, belevenissen en ideeën op anderen over te brengen. Met films kunnen wij werelden voor anderen openen, of wij nu zo maar voor eigen ontspanning filmen, of in een of ander genre zoals documentaire, de reportage of animation ons hebben bekwaamd. Onze camera opent perspectieven voor onszelf en voor anderen.’

„U begrijpt,’ aldus de Prins, „dat ik in dit korte gesprek slechts de hoofdzaken kan aanstippen. Anderzijds is het duidelijk, dat iedere film-enthousiast zich bewust moet zijn van de belangrikheid van zaken als beeldcompositie, beelduitsnede, continuïteit, bewegingsrichting en andere technische zaken, die met de montage gewichtige elementen van het filmen zijn. Het belangrijkste is echter de geest. De communicatie van mens tot mens, ook al is de film een massa-medium. Deze gedachten wil ik u graag meegeven, om ze door te geven aan de bezoekers van het UNICA-congres en de tienduizenden filmers in Nederland.’

H. van der Meer

Door mijn Nederlandse vrienden werd ik uitgenodigd voor dit tijdschrift een klein artikel over de UNICA te schrijven.

„Schrijft u eens iets over de UNICA“, dat zou betekenen dat ik zou moeten schrijven over de vele belangrijke vernieuwingen waarmee het UNICA-comité het amateur-wezen nieuwe impulsen wil geven. Ervan afgezien dat dit niet goed het onderwerp van zo'n artikel kan zijn, is het trouwens welhaast ondoenlijk zo iets in weinig zinnen duidelijk te zeggen. (Terloops moet ik hier even wijzen op het nieuwe UNICA-tijdschrift „Die Welt des Filmamateurs“, dat zich uitvoerig met dit onderwerp zal bezig houden.)

En toch laat zich in overdrachtelijke zin het doel van ons streven en pogen in een enkel voorbeeld duidelijk maken. Vertaalt men uit de benaming *Union Internationale du Cinéma d'amateur* het begrip *cinéma d'amateur* — lees *amateurfilm* — door *filmamateur*, dan kan dat een hele wereld betekenen. Daarmee zou namelijk een allang noodzakelijke correctie aangebracht zijn, waardoor onze opmerkzaamheid meer op de *mens* wordt gericht. De betekenis van deze accentverschuiving zou men heel goed tot zich moeten laten doordringen. Want dan zal men de gedachte van de amateurfilm en daarmee het UNICA-idee terugkennen in heel haar oorspronke-

lijkheid. Geheel vanzelf wordt dan het afzonderlijke leven opgelost dat elk der begrippen *filmamateurs*, *amateurfilm* en *vriendschap* heeft, omdat we dan de juiste instelling krijgen ten opzichte van de echte waarden van ons doen. We vinden deze waarden in het persoonlijk-erdoor-verrijkt-worden, met al zijn differentiëringen.

Als u zich straks bij het UNICA-congres in Amsterdam laat aansteken door de hartelijke sfeer die er zal heersen wanneer filmamateurs uit alle delen van de wereld met onbezwaard gemoed bijeen zijn, dan zult u bemerken wat ik bedoel. Zonder twijfel zult u dan duidelijk gevoelen hoeveel waarde wij eraan hechten het begrip *vriendschap* binnen de UNICA een eigen, veel betekenende inhoud te geven.

De amateurfilm verdiept dan namelijk, mits goed verstaan, de belevenis van de menselijke ontmoeting, omdat hij gedachten inhoudt die aan ons gericht zijn. Als men de vraag: 'Wat is de UNICA?' vanuit dit gezichtspunt beziet, dan zal men zeker begrijpen dat ze niet zo maar voor iedereen geldend kan worden beantwoord. Slechts ieder voor zich kan op deze vraag een antwoord geven, omdat de betekenis van de UNICA bepaald wordt door de persoonlijke manier van beleven. Misschien denkt u hierover eens na, beter gezegd: schrijft u toch eens over de UNICA!

Met hartelijke groeten,

WILHELM HERRMANN
UNICA-President

Er was eens een man. En hij filmde en filmde. Iedereen was tevreden. Zijn vrouw, zijn kinderen, zijn burens. Totdat hij eens een film zag van iemand die lid was van een filmclub. Toen bleek dat er nog veel was te doen.

Er was eens een filmclub. Men maakte films. Vele films. Iedereen was tevreden. Totdat men op bezoek ging bij een filmclub die lid was van de Nationale Federatie. Toen bleek dat er nog heel veel was te leren.

Er was eens een Nationale Federatie. Men had vele clubs tot lid. Men hield wedstrijden. Er waren vele inzendingen. Iedereen was tevreden. Het bestuur, de clubs, de leden en alle mensen die kwamen kijken. Totdat men naar een UNICA-congres ging. Toen bleek dat er nog veel was te doen.

De moraal van dit verhaal:
om het filmpeil te verhogen is het nodig dat men lid wordt van een filmclub en dat deze club deel uitmaakt van de Nationale Federatie. Dat de Nationale Federatie van ieder land lid wordt van de UNICA.

Slechts het zien van films van anderen en het contact met collega-filmers uit eigen en andere landen leidt tot resultaat.

Dat de UNICA mag voortgaan met het mogelijk maken van contact tot heil van onze hobby, welke dan tevens een steentje zal bijdragen tot het bouwen van de peiler waarop deze wereld zal moeten rusten: 'VREDE'.

J. DEKKER, Congres-president

Het schrijven van een officieel welkomstwoord is een merkwaardige zaak. U heeft in uw leven al vele, vele malen zo'n artikel gelezen, u kent alle uitdrukkingen en cliché's in zulke teksten.

Het is zelfs de vraag of u dit artikel wel leest en niet — al bladerend — zegt: 'Oh, het woord van de NOVA-voorzitter.' Diegenen, die tussen de actieve bedrijvigheid van het Congres nog tijd hebben, ook nog dit artikeltje door te lezen, wil ik gaarne zeggen, dat de NOVA het als een eer beschouwt, ditmaal gastheer van het UNICA-Congres te mogen zijn.

Hoewel wij, Nederlanders, vaak klagen over ons eigen land, zijn wij toch zeker niet minder chauvinistisch dan andere volkeren en wij laten u gaarne vol trots de schoonheid van ons land zien. Die schoonheid is er zeker, ondanks het ontbreken van spectaculaire hoge bergen, pyramides en woeste beken. Voor de fijnproevers bieden wij echter een interessant menu.

Een autoweg, slingerend door blonde duinen, een paar schapen op een dijk, een sloopstoeter in de haven. Maar ook: overvolle, van leven bruisende steden, waar jongere generaties opgroeien, zich niet bewust van de puinhopen waarop deze nieuwe steden in hoog tempo werden gebouwd. Kennismaking met andere volkeren, één der doelstellingen van de UNICA, daar hopen wij ons steentje toe bij te dragen. Wij verwachten dat u niet alleen ons Nederlanders, doch ook de andere nationaliteiten, die u zult ontmoeten, weer iets beter zult leren kennen.

Dan zal steeds meer het inzicht rijpen, dat wij mensen in wezen weinig van elkaar verschillen, dat wij allen zoeken en tasten naar het doel en de juiste weg. Wij ervaren dat in onze hobby in sterke mate. Zelden voldoet een voltooid film geheel aan onze verwachtingen. Wij schoten weer te kort in het realiseren van ons doel. Doch na de teleurstelling beginnen wij weer welgemoed aan een nieuw idee, een nieuwe film. Het is als een symbool van het leven: zoekend en tastend, meestal falend, tracht de mens zich te vervolmaken. In

dit pogen slaan wij elkaar weer een poosje, met veel onderling begrip, gade op het UNICA-Congres 1964, te Amsterdam, waar ik u van harte welkom heet

J. W. VET, voorzitter NOVA
